

Det Konservative Folkeparti Egedal vælgerforening

Nyhedsbrev nr. 74

juni 2020

Indhold

2020, et specielt år	1
<i>Af Eva Møller, Formand</i>	
Grundlovsdag 2020	2
<i>Af Eva Møller, Formand</i>	
Aftenskolerne og foreningslivet bakkes op økonomisk	4
<i>Af Charlotte Haagendrup, Gruppeformand, Byrådsmedlem</i>	
Tryghed til boligejere	5
<i>Af Mette Abildgaard Juulsager, MF</i>	
Flere læger skal sikre patienttilfredsheden	6
<i>Af Mette Abildgaard Juulsager, MF</i>	
Privat affald er dyrere, mindre grønt og udfordrer vores energiforsyningssikkerhed	7
<i>Af Egil F. Hulgaard</i>	
Vi skal give turismen et boost - ikke spænde ben for den	9
<i>Af Birgitte Bergman, MF</i>	
Kommende arrangementer	10
<i>Konservativt Landsråd 2020</i>	
Folketinget sender regningen hovedstadens patienter	11
<i>Af Christoffer Buster Reinhardt</i>	

2020, et specielt år

Af Eva Møller, Formand

fmd. for Den Konservative Vælgerforening i Egedal

Året 2020 er et specielt år. Jeg tænker her ikke på Corona. Men på, at det er året, hvor vi markerer -eller skulle jeg sige- skulle have markeret 100-året for Genforeningen, 80-året for Danmarks besættelse, Dronning Margrethes 80 års fødselsdag og 75-året for afslutningen af anden verdenskrig. Og dertil kommer der vel for os alle nogle private mærkedage, der ikke er blevet fejret som

forventet.

Nu er alle disse begivenheder naturligvis blevet omtalt og fejret i medierne både de trykte, radio og fjernsyn. Det har givet nogle af os mulighed for at huske enkelte ting fra barndommen, og os alle muligheden tænke tilbage, reflektere og måske lære. Jeg har i alle tilfælde atter dels tænkt over, hvor skrøbeligt demokrati er, og at der derfor hele tiden skal værnes om det. Hvor stor en del af vor frihed vil vi opgive for større tryghed/overvågning? Tænk her på dyrene i ZOO, de har maksimal tryghed, contra dyrene i naturen, der har maksimal frihed, hvad vil du vælge? Hvor mange af vore grundlovssikrede rettigheder vil vi give afkald på: Forsamlingsfrihed? Boligens ukrænkelighed?

Jeg har også overvejet om, jeg selv ville have haft modet og styrken til at kæmpe mod en besættelsesmagt for at kæmpe for det, jeg tror på og har kært. Jeg ved det ikke. Men jeg er glad for og taknemmelig over, at nogen havde modet, herunder også modet til at hjælpe en forfulgt gruppe, nemlig jøderne. Det sidste er dukket op i mine tanker i disse dage med "Black lives matter", hvor det er godt at se, at også andre end "blacks" kæmper for deres rettigheder og imod diskrimination.

På det samfundsmæssige område har mine tanker kredset om Marshallhjælpen. Den blev tilbudt hele det krigshærgede og ødelagte Europa, men desværre kom den i praksis kun Vesteuropa til gavn. Jeg er ikke i tvivl om, at den ikke kun blev givet for vore blå øjnes skyld eller af barmhjertighed, men nok så meget af økonomiske egoistiske grunde. Amerika havde brug for markeder, der kunne aftage dets varer, der var brug for et købedygtigt publikum. Det er jo ikke nok at producere varer, hvis de ikke kan afsættes, gør de jo ingen gavn, eller sagt med andre ord giver de jo ingen indtjening. Disse betragtninger er en følge af diskussionen om EU's støtte til afhjælpning af de økonomiske problemer på grund af Corona. Hvor mange penge, hvem skal bidrage og skal det være som lån eller gave, ja spørgsmålene er mange og indtil videre ubesvarede. I lang tid har Danmark været stemt for lån, men der er måske en opblødning på vej. Baggrunden for holdningen har blandt andet været, at de sydeuropæiske lande langt hen af vejen selv er skyld i deres problemer på grund af lave skatter og lav pensionsalder. Det er klart, at ingen af delene bidrager til en robust økonomi, så helt uskyldige er landene ikke. Men Marshallhjælpen blev tilbudt hele Europa også Tyskland og Italien på trods af Hitler og Mussolini. Tanken var vel den, at den almindelige befolkning ikke fortsat

skulle lide, selv om de selv havde valgt deres ledere. Bør vi i dag have samme menneskelige holdning? Hvis ikke det er tilstrækkeligt, hjælper det måske at huske, at det jo også vil gavne os selv, da halvdelen af vor eksport går til EU-landene.

Grundlovsdag 2020

Af Eva Møller, Formand

fmd. for Den Konservative Vælgerforening i Egedal

Vi måtte i år undvære vort sædvanlige grundlovsarrangement, men Furesø vælgerforening havde i stedet sat et virtuelt møde op. Der var i kortere eller længere tid godt 100 mennesker inde over mødet, så det kan vi vel godt være tilfredse med. Nedenfor bringes nogle markante uddrag af de fire talere.

Først Birgitte Bergman, MF, der er valgt i Nordsjælland og bl.a. partiets kulturordfører: "Da Danmark lukkede ned den 11. marts, kom det første store indhug i vores ellers så fredelige demokrati. Regeringen ønskede hurtigt, at få tilrettet epidemi loven, som flytter beføjelserne fra Folketinget til regeringen. Her besluttede regeringen at det skulle være et politisk projekt. Men tænk lige over det i dag på grundlovsdag - for det er ubehageligt at tænke på, at regeringen med særloven i hånden har mulighed for:

at tvangsbehandle og tvangsvaccinere befolkningen.

at ekspropriere uden om almindelige hensyn.

at bruge magt og udkommandere politiet, når borgere forsamles.

at tvinge folk i karantæne.

For bare at nævne nogle af de mest iøjnefaldende ubehageligheder.

Jeg er dog glad for, at de borgerlige partier fik sat en stopper for, at myndighederne uden dommerkendelse bare kunne gå ind i vores hjem. Der gik grænsen altså for mig".

Så kom turen til vort eget byrådsmedlem Charlotte Haagenrup: "Regeringen har fået gennemført hastelove. For eksempel er der sket ændringer i den over 100 år gamle epidemilov. Det kan da godt være, at den burde opdateres på nogle punkter, men når det sker i løbet af nul-komma-fem, som en hastelov vedtaget over en nat - så bliver jeg som borger og som konservativ en smule loren ved det.

Fordi det griber ind i vores grundlovssikrede rettigheder. Nu er genåbningen så i gang. Ikke lige så hurtigt som nedlukningen - og fint! Det er sikkert lettere at trykke stop end start særligt for et helt land.

For os konservative har det for en stor del handlet om at få gang i erhvervslivet igen. Både i den del, der har været lukket helt og naturligvis også at få gang i de hjul, der har drejet meget langsommere i de virksomheder, der i denne periode har været åbne.

Det er måske svært at forstå, hvor mange penge de danske virksomheder genererer til vores samfund – hver dag året rundt. Det er dem der skaber grundlaget for vort velfærdssamfund. Og det har vi særligt i øjeblikket brug for”.

Derpå talte Egedalkredsens folketingskandidat Egil Hulgaard: ”Jeg vil have min frihed tilbage. Jeg vil have lov til at diskutere det forsvarlige i fortsat at knægte Grundloven. Det er på tide, vi kommer tilbage til vores grundlovssikrede rettigheder. Det er på tide, at vi tror på, at danskerne godt kan selv, og dermed tror på kernen i demokratiet. At vi møder hinanden med tillid og respekt og sammen bekæmper sundhedsudfordringerne og ikke møder hinanden med trusler om bøder, skærpede sanktioner og eksproprietation af virksomhedernes muligheder for at agere. Så derfor, en opfordring herfra til Folketinget – genindfør respekten for Grundloven. Giv os friheden tilbage”.

Og til slut viceborgmester Lars Carstensen, Furesø: ” Medens Coronakrisen har raset, er der ikke nogen som har kritiseret Statsministerens gerninger. Folketingets partier har indgået borgfred med regeringen. Men heri ligger udfordringen.

Den nuværende S-regering har allerede før Coronakrisen fremlagt forslag til store udvidelser af statens magtbeføjelser overfor borgerne, som f.eks. massivt øget overvågning og markant flere tvangsfjernelser. Det er skridt på vejen mod en forøgelse af statsmagten, hvor man på forhånd har tilladelse til at gribe ind i borgernes privatliv. Uden kontrol eller ankemulighed.

Efter min mening, er det 100% i modstrid med grundlovens bogstav.

Det er nødvendigt, at vi som parti og som borgere holder øje med og udfordrer den tiltagende magtfuldkommenhed og ethvert skridt i retning af et autoritært styre. Vi har brug for den frie debat, hvor alle skridt fra regeringens side bliver kritiseret, diskuteret og behandlet frit”.

Aftenskolerne og foreningslivet bakkes op økonomisk

Af Charlotte Haagendrup, Gruppeformand, Byrådsmedlem

fmd. Kultur- og Erhvervsudvalget, medlem af Økonomiudvalget og Social- og Sundhedsudvalget

På det seneste Kultur- og erhvervsudvalgsmøde i maj måned behandlede vi blandt andet sagen om aftenskolernes og foreningernes udfordringer. Da Danmark lukkede ned, gjaldt det også alle fritidsaktiviteter her i Egedal. Vores foreninger, uagtet om det er sport eller kultur – og vores aftenskoler, skulle lukkes. Og det har de været i flere måneder. Det er stramt for dem.

Flere foreninger, som jeg har talt med i denne periode kommer til at mangle endog mange penge fra aktiviteter, som de deltager i over året, og som i hele denne forårsperiode ikke har kunnet finde sted.

Deltagelse på markeder og indsamlinger af forskellig art, som er en større indtægt for foreningerne, har ikke kunnet finde sted.

I en enkelt forening, som jeg har talt med, er tabet alene på disse aktiviteter over 50.000kr. Det er noget, der kan mærkes kraftigt i en forening.

Vores foreninger og vores aftenskoler har ikke bugnende pengetanke. De penge som Kultur-og erhvervsudvalget (KEU) og også Byrådet besluttede ikke at kræve retur, kommer altså til at falde på meget tørre steder i Egedals foreningslandskab.

Der er medlemmer af vores foreninger, der allerede er pressede. Nogle har sat deres medlemskab i bero andre har meldt sig ud – og med rette kan vores foreninger og aftenskoler være i tvivl om de får samme medlemsvolumen, når efterårskataloget udkommer efter sommerferien.

Det håber vi naturligvis på at de får. Indtil da, kan Egedal kommune hjælpe.

Vi kan lade være med at tilbagekræve de allerede udbetalte undervisnings- og aktivitetstilskud. Vi kan sørge for, at de budgetterede tilskud til udgifter i forbindelse med egne og lejede lokaler fortsat udbetales. At tilskud til udgifter ifm. træner/lederuddannelser også udbetales, hvis de ikke kan få det refunderet.

På sit seneste møde har KEU derfor enstemmigt indstillet til økonomiudvalget og derefter til Byrådet, at vi på denne måde støtter vores lokale foreninger og aftenskoler.

Tryghed til boligejere

Af Mette Abildgaard Juulsager, MF

Politisk ordfører, Det Konservative Folkeparti

Som konservativ er det svært at være sur, når der kommer skat retur. Og skat retur er lige præcis, hvad der kommer nu.

Derfor er jeg som konservativt medlem af Folketinget rigtig glad for den nye aftale om boligskat.

Aftalen sikrer, at der nu kommer en tryghed for boligejere, det, mener jeg, kun er retfærdigt. Helt konkret er der tre elementer, som jeg er særligt glad ved. Først og fremmest kommer der varige skattelettelser til boligejere, men der er også sikret en mindre stigning i grundskyld i fremtiden, og så har vi sikret, at de mange boligejere, der har betalt for meget i boligskat nu kan få deres penge tilbage.

Disse tre hovedelementer viser, at vi som politikere i oppositionen sagtens kan få gennemført helt klar borgerlig politik. Det, synes jeg, er positivt. Især fordi det er noget som danskerne vil kunne mærke på deres egen økonomi.

Tag for eksempel Egedal. Her har vi enormt mange boligejere, og de kan nu se frem til en langt mere tryk fremtid. Det, synes jeg bestemt, er på sin plads, fordi for mange mennesker er netop købet af bolig den største investering, man gør sig gennem livet. Derfor skal der være fuldkommen tryghed i købet af bolig, det giver ro, og det giver familierne en afklaring, som jeg synes, de skal have.

Ud over sikkerheden om fremtiden er der også andre gode elementer i aftalen. Indtil nu har det for eksempel ikke været muligt at fravælge den midlertidige rentefri indefrysningssordning. Det bliver heldigvis ændret nu, så danskerne selv kan til- og fravælge indefrysningssordningen. Det har været vigtigt for os. Fra konservativ side synes vi nemlig ikke, at danskerne ikke skal skyldes mere væk end højst nødvendigt.

Alt i alt er vi altså rigtig glade for den nye aftale. Det er uden tvivl et rigtig godt skridt i den rigtige retning, og det skal man huske at glæde sig over.

Flere læger skal sikre patienttilfredsheden

Af Mette Abildgaard Juulsager, MF

Politisk ordfører, Det Konservative Folkeparti

Adgang til sundhedsvæsenet er en af de store stoltheder i det danske velfærdssamfund. Desværre står 300.000 danskere til at mangle egen læge til næste år. Det er en lægemangel, hvis betydning kun er blevet mere alvorlig i lyset af coronakrisen. Derfor har vi hos Det Konservative Folkeparti fremsat et forslag om at uddanne 780 flere praktiserende læger frem mod 2027, for at sikre lægeadgang for alle danskere. Det Konservative Folkepartis forslag om flere praktiserende læger er netop blevet førstebehandlet i folketingsalen. Her blev det tydeligt, at ikke alle partier anser praktiserende læger som afgørende i vores sundhedsvæsen. Hos Det Konservative Folkeparti ser vi familielægerne som ryggraden i en tryk og tillidsfuld sundhedssektor. Og det ved vi, at danskerne også gør. Sammenlignet med regionsklinikkerne har praktiserende læger en langt højere patienttilfredshed, og det skyldes ikke mindst det personlige og fortrolige forhold, man som borger har til egen læge.

Samtidigt er omkostningerne ved regionsklinikkerne 57 pct. højere end ved praktiserende læger. Der findes altså ingen gode argumenter imod flere familielæger til danskerne landet over. Derfor undrer det mig, at ingen af partierne i rød blok støttede op om forslaget. SF hævdede på trods af dette, at der ikke var forskel på kvaliteten af regionsklinikkerne og den almene lægepraksis. Allerede nu har mere end 70 pct. af de praktiserende læger i Region Hovedstaden lukket for tilgang af nye patienter. Det tal vil kun stige, hvis ikke vi formår at handle fra politisk hånd. Hvis Det Konservative Folkepartis beslutningsforslag vedtages, vil det betyde, at vi har 5.000 praktiserende læger i 2032. Dermed vil udfordringerne med manglende familielæger være løst.

Privat affald er dyrere, mindre grønt og udfordrer vores energiforsyningssikkerhed

Af Egil F. Hulgaard

1. Suppleant til Folketinget for Furesø og Egedal kommuner

For nylig offentliggjorde regeringen en plan for privatisering af vores affaldsforbrænding. De samme tanker barslede Chr. Lilleholt, tidligere energiminister, også med. Begrundelserne er svage og bunder bl.a. i DIs ønske om at styrke den private del af affaldssektoren og bindes sammen med postulater om effektivitet og et grønnere Danmark. Desværre er det eneste virkemiddel privatiseringen. Hvordan man ellers skal blive mere effektiv og grøn udpensles ikke.

Det er formentlig også håbet at udvikle en privat affaldssektor, der kan eksportere sig til succes. Det mål er rigtigt, men midlet er ikke.

Den kommunale affaldshåndtering har krævet store investeringer i en række forskelligartede anlæg og er filtret godt og grundigt ind i offentlige reguleringer. At lade private monopoler overtage den del vil føre til uoverskuelige konsekvenser og resultatet vil højst sandsynligt blive dyrere og dårligere.

Ligesom et salg af Radius - vores el-ledninger - til en privat (f.eks. kinesisk eller russisk statskontrolleret virksomhed) ville medføre et dyrere, mindre klimavenlig og mindre demokratisk el-system med reduceret forsyningssikkerhed og dermed ville kunne udfordre vores uafhængighed, indeholder privatisering af affaldssektoren samme udfordringer.

Affaldshåndteringen er filtret ind i energiforsyningen med en række kraftvarmeværker. Langsomt men sikkert skal forbrændingsdelen udfases til fordel for mere udsortering og grønnere energi, men så længe vi varmer fjernvarmevandet op med fossile brændstoffer og biomasse er det rationelt af brænde affaldet af. Fjernvarmeleveringen er domineret af monopolaftaler mellem kraftvarmeværkerne og forbrugerne. Vil regeringen virkelig skabe private monopoler, der leverer energi til tusindvis af danske husstande?

Fjernvarme er en dansk succes, der har sikret at Danmark stort set ikke deponerer affald. Sådan ser det ikke ud i Europa, hvor 23% fortsat deponeres og der er et ønske om at forsyne vores forbrændingsanlæg med især sydeuropæisk affald. Den danske succes har krævet et én-strengt forsyningssystem, hvor kommuner samler affaldet ind, sørger for at aflevere det til

deres eget kraftvarmeværk og leverer energien til forbrugerne. Pga. de offentlige monopoler har systemet haft en forsyningssikkerhed i forhold til affaldet, og afsætnings- og leveringssikkerhed i forhold til forbrugerne.

En privatisering vil skabe usikkerhed om levering, forbrænding og afsætning i systemet. Det vil være uforudsigeligt, hvordan en privatisering vil påvirke forbrugerne. I England, hvor man har et privat affaldshåndteringssystem koster affaldet forbrugerne 3 gange så meget, som i Danmark. Se også Affaldssektorens eget bud på hvor dyrt det bliver (<https://danskaffaldsforening.dk/sites/danskaffaldsforening.dk/files/media/document/Konsekvensnotat%20-%20ved%20privatisering%20af%20affaldssektoren.pdf>)

Kraftvarmeværkerne er blevet pålagt en række mere eller mindre realistiske krav af Folketinget, herunder en urealistisk udsortering af plastikaffaldet. Det er jo paradoksalt at så længe vi fortsat bruger fossile brændstoffer i kraftvarmeværkerne vil det fortsat være mere fordelagtigt at afbrænde svært sorterbart plastikaffald end at fastholde et urealistisk udsorteringskrav.

Enhver succesrig privatisering kræver at en given service kan konkurrenceudsættes og at flere private aktører ligeværdigt kan byde ind med deres løsninger. Monopoler eller de facto monopoler kan ikke privatiseres uden tab af kontrol over priser og samfundsudviklinger. Affaldssektoren indeholder en række af disse.

DIs forslag er at privatisere driften, men fastholde ansvaret for udmøntningen hos kommunerne. Dermed udskriver man en blankocheck til den private sektor, på affaldssektorens (som vi alle betaler til) vegne. Samtidig sætter man kommunerne i en umulig position. De har ansvaret, men ikke mulighederne for at agere. De vil altså være afhængig af at meget få eller måske kun een privat aktør, der kan sætte prisen som han vil.

Vi har brug for mere innovation i affaldssektoren og har brug for den innovation den private sektor kan byde ind med. Men at skabe en række private monopoler i processen vil ikke føre os i mål med en mere effektiv og grønnere affaldshåndtering. Tværtimod.

Vi skal give turismen et boost - ikke spænde ben for den

Af Birgitte Bergman, MF

Ordfører for Kultur, turisme, media og ligestilling

Vi elsker vort land og ved midsommer mest. Det gør turisterne også - eller det gjorde de. For det siger sig selv, at vi står over for en ganske anderledes sommerferie i år. En dansk sommer for danskerne, men ikke for de millioner af udenlandske turister, som vi plejer at hilse velkommen. Det skaber et gabende hul i omsætningen, og det har vi et politisk ansvar for at rette op på.

Derfor mener Det Konservative Folkeparti, at vi skal se på mulighederne for at forlænge hjælpen til turismebranchen og udbetale danskernes feriepenge. Hvis vi skal have gang i omsætningen hos virksomhederne, skal vi også have gang i forbruget hos danskerne. Derfor skal de ca. 100 milliarder kroner af danskernes egne penge, som blev indefrosset med den nye ferielov, tilbage i deres lommer.

Det vil ifølge Dansk Erhverv give en gennemsnitlig lønmodtager 25.000 kr. efter skat og sikre, at danskerne har bedre mulighed for at støtte deres lokalsamfund og måske endda tage ud i sommerlandet. Samtidig vil det sikre 32.000 arbejdspladser og ikke mindst give turismen et tiltrængt boost.

Men vi er også nødt til at gøre op med de ting, der spænder ben for turismen. Det giver jo ingen mening, at København og Frederiksberg ikke må tage imod overnattende gæster fra udlandet, før kalenderen viser september. Når man som turist har været i Tivoli, hvorfor skulle man så ikke også kunne tage en overnatning på et hotelværelse i hovedstaden? Det spørgsmål bør regeringen stille sig selv meget hurtigt.

Turismevirksomheder i hovedstaden står over for et milliardtab. Ifølge Wonderful Copenhagen har hovedstaden allerede tabt ca. 5 milliarder kr. i omsætning, og problemet stopper ikke her. Sidste år skabte den internationale turisme i København og på Frederiksberg en omsætning i juni, juli og august på 7 milliarder kroner - svarende til 7.600 job. Det siger sig selv, at en stor del omsætningen vil blive barberet af i år, og som man kan læse i Berlingske onsdag, må rigtig mange ansatte i branchen frygte for deres job.

Udover at lade udenlandske turister overnatte i København og på Frederiksberg bør vi derfor også fjerne seksdages-reglen for bookinger. Hvorfor indføre en regel, der trækker tæppet væk under feriecentre, lystbådehavne og hoteller i hele Danmark? Det modarbejder jo turismen. Hvis der er noget, som turismen har brug for, er det medvind og ikke mindst afklaring på de vilkår, som branchen må arbejde under i den højsæson, vi står over for.

Når det er en politisk beslutning, at der ikke må komme udenlandske gæster til hovedstaden, så må der også følge et politisk ansvar med for ikke at lade turismebranchen kuldsejle. Det kan vi bl.a. gøre ved at udbetale feriepenge til danskerne og forlænge hjælpen til turismebranchen, ligesom vi skal fjerne de barrierer, der forhindrer turismen i at blomstre herhjemme. Det skal være min kraftige opfordring.

Vi kan ikke bare lade stå til. Selvfølgelig skal vi passe på hinanden, men vi skal også gøre, hvad vi kan, for at afbøde de store konsekvenser, som de politiske beslutninger har. Turismen bløder, og den blødning skal vi stoppe hurtigst muligt. For virksomhedernes skyld. For samfundets skyld. For danskernes skyld.

Jeg ønsker jer og jeres familier en god sommer.

Kommende arrangementer

Konservativt Landsråd 2020

26.- 27. september 2020

Afholdes i Herning

Nærmere information senere

Vi følger corona situationen nøje og vil tilpasse yderligere arrangementer i forhold til de officielle retningslinjer

Folketinget sender regningen hovedstadens patienter

Af Christoffer Buster Reinhardt

Politisk leder, Det Konservative Folkeparti i Region Hovedstaden

Det er ikke kun kommunerne som rammes af udligningsreformen, som er flertal på Christiansborg - med Socialdemokratiet og Venstre i spidsen - har skruet sammen.

Også Region Hovedstaden taber på de ændringer som Folketinget netop har vedtaget. 40,4 millioner kroner mister vi i hovedstadsregionen. Heraf er cirka 38 millioner øremærket besparelser på sundhedsområdet. Selvfølgelig vil det gå ud over patienterne, det er et beløb der svarer til omkring 80 sygeplejersker fuld tid i et helt år.

Ulyksalighederne skyldes en teknisk og meget teoretisk ændring i de bagvedliggende forudsætninger for økonomifordelingen. Fremadrettet er det afstand til nærmeste større by i fugleflugtslinje frem for ved brug af vejnettet som er målestokken. I forvejen var det et parameter vi i Region Hovedstaden var underkompenseret for, da man ikke tog hensyn til trængsel på vejene, og dermed den reelle rejsetid. Nu bliver det dog endnu værre, idet at Region Hovedstaden er den geografisk mindste region, men samtidig den region med flest indbyggere og dermed befolkningstæthed.

Jeg ved ikke hvad flertallet i Folketinget tænker på, men mig bekendt er det de færreste der flyver på hospitalet. De fleste af os benytter os af vejnettet i bil, bus eller på cykel.

Jeg er stoppet med at blive overrasket over kreativiteten på Christiansborg hvorved man gang på gang får flyttet offentlige midler ud af hovedstadsregionen. Denne tekniske ændring er 'tilfældigvis' ingen undtagelse. Lige så elegant som sædvanligt, at det kun er Region Hovedstaden der taber på øvelsen - mens resten af landet vinder.

Både Socialdemokratiet og Venstre på Christiansborg taler om at de vil styrke sundhedsvæsenet, men jeg må konstatere at det ikke er sundhedsvæsenet og patienterne i Region Hovedstaden de taler om. En regning på 38 millioner kroner kan naturligvis mærkes. Og selvfølgelig vil det gå ud over patienterne og sundheden i hovedstadsregionen. Det ville være løgn at påstå andet

Så det er min klare forventning, at flertallet på Christiansborg vil stå på mål for de direkte konsekvenser af deres førte politik - for den er nemlig at der skal spares på hospitalerne.

Det Konservative Folkeparti Egedal vælgerforening

Nyhedsbrev udgivet af Den Konservative Vælgerforening i Egedal
Redaktionelle oplysninger m.v.

Ansvarshavende	Redaktion	Layout, IT og distribution
Formand Eva Møller	Eva Møller	Ricky Kofoed-Madsen
Tlf: 40 30 43 55	Tlf: 40 30 43 55	Tlf: 93 91 20 72
Eva_moel@post12.tele.dk	Eva_moel@post12.tele.dk	rkofoedm@gmail.com

Distribution: Nyhedsbrevet udsendes pr. mail til alle medlemmer af Den Konservative Vælgerforening i Egedal, der har oplyst en mailadresse til vælgerforeningen. Nyhedsbrevet offentliggøres ligeledes på foreningens hjemmeside.

Ændring af eller ny e-mail adresse samt eventuel afmelding af Nyhedsbrevet: Hvis du har skiftet eller fået ny mail-adresse eller fremover ikke ønsker at modtage Nyhedsbrevet, bedes du venligst ændre dette online på MitC, <https://konservative.dk/mitc/> eller oplyse dette til Ricky Kofoed-Madsen ved mail til rkofoedm@gmail.com

Læserbreve til Nyhedsbrevet: Du er som medlem altid velkommen til at sende et læserbrev til Nyhedsbrevet. Vi betinger os blot, at der ikke er tale om tilkendegivelser, der krænker almindelige etiske normer eller er af injurierende karakter. Størrelsen må max. andrage ½ maskinskreven A4-side, og indlægget skal sendes pr. mail til redaktionen - husk at anføre navn og adresse, anonyme indlæg bringes ikke. Deadline for indsendelse af indlæg til næstkommende numre af Nyhedsbrevet er senest den 8. i hver måned.

Nyhedsbrevet udkommer som udgangspunkt medio hver måned.